

PGE més atents a l'IBEX35 i a conservar privilegis que a les necessitats de les majories

Els pressupostos del 2020 eren els de Cristóbal Montoro prorrogats i la COVID no estava prevista en ells. Aquest govern PSOE-Podem es va constituir al gener. Al febrer l'OMS va declarar pandèmia a la COVID-19. Al març vam ser al confinament, als ERTOS o amb uns treballant a casa, en els supermercats o la sanitat...i l'estat espanyol va ser líder en la primera onada en morts, infeccions i infeccions de sanitaris. No es va aplicar el protocol d'alerta primerenca d'epidèmies, aprovat 15 anys abans. No es va reforçar l'Atenció Primària, malalta de precarietat i de plantilles crònicament insuficients i persistentment retallades.

Els pressupostos de l'estat per al 2021 es confeccionen en el context de la segona ona de la pandèmia, que afecta països del nostre entorn que a penes van tenir primera onada i que fan que els pronòstics per al proper any siguin incerts. De tota manera, la categoria de «líder en morts» de l'estat espanyol el 2020 i de falta d'anticipació ens hauria de col·locar en una expectativa de preparar-nos per al pitjor. En canvi, el govern es prepara per a un escenari suau, quan no optimista. Així, presenta els PGE com els majors en despesa pública, però sense incrementar significativament els ingressos reals via impostos, sinó comptant amb elevar el sostre de despesa i amb el que es vagi a rebre de la UE, per la qual cosa ja es preveu acabar el 2021 amb un deute del 121,3% del PIB, que òbviament també tractaran que paguem nosaltres.

Impostos

Es puja alguna cosa l'IRPF a les rendes molt altes, l'impost de patrimoni a fortunes de més de 10 milions, l'impost de societats a grans empreses, l'IVA a begudes ensucrades, l'impost a les primes d'assegurances i als cotxes dièsel. Totes aquestes mesures suposen un increment conjunt d'ingressos d'entre 2.000 i 4.000 milions anuals.

L'Associació de tècnics d'Hisenda GESTHA denuncia que el frau fiscal s'estima en 91.000 milions anuals i que en 10 anys ha baixat la mitjana dels imports defraudats detectats un 85% per la política de no molestar als grans defraudadors, en una mena d'amnistia fiscal contínua no declarada.

Apple, Amazon, Google i Facebook paguen, entre les quatre, només 22 milions a l'any a Hisenda.

En el capítol d'impostos ens trobem davant d'una política d'imatge que segueix sense perseguir als grans capitals i empreses que són els grans defraudadors.

Unió Europea

La Unió Europea ha relaxat la política neoliberal de retallades i austeritat fins que es superi la COVID. El 2020 hi ha hagut una despesa suplementària per la COVID a l'estat espanyol de 239.765 milions que majoritàriament van a deute públic. Deute públic que es refinança, any rere any, sense ser amortitzat. Enguany es paguen més de 31.000M, més que la partida per atur.

Depenem del tractat de Maastrich pel qual el Banc central europeu crea diners i el transfereix a interès gairebé zero a bancs i grans empreses, que al seu torn ens els presten a un interès comercial. És com un rescat continu de la banca mitjançant diners públics. Això després de l'últim rescat de 60.000 milions als bancs de l'estat espanyol. Precisament 60.000 milions sumen els beneficis del Banc de Santander dels últims 10 anys. El rescat bancari anterior no s'ha retornat i ha servit de justificació per a una política de privatitzacions, retallades en els serveis públics i per fer servir sovint la frase «No hi ha diners» per a pensions (que no recuperen poder adquisitiu amb la pujada del 0,9%), prestacions i subsidis que minorin la pobresa general i creixent.

Per al 2021 estan els ingressos a «fons perdut» procedents de la UE –actualment bloquejats- de

26.500M per a l'estat espanyol, i la possibilitat de préstecs de fins a 67.000M, segurament condicionats. En els PGE, el govern compta amb els primers i no en fa ús dels segons, en principi, encara que pot canviar: la partida de l'atur per al 2021 només recull pagar els ERTOS fins al 31/1/21.

El règim del 78 no surt gratis

Una de les decisions econòmiques del govern aquest 2020 ha estat permetre la fusió i privatització de CaixaBank - Bankia.

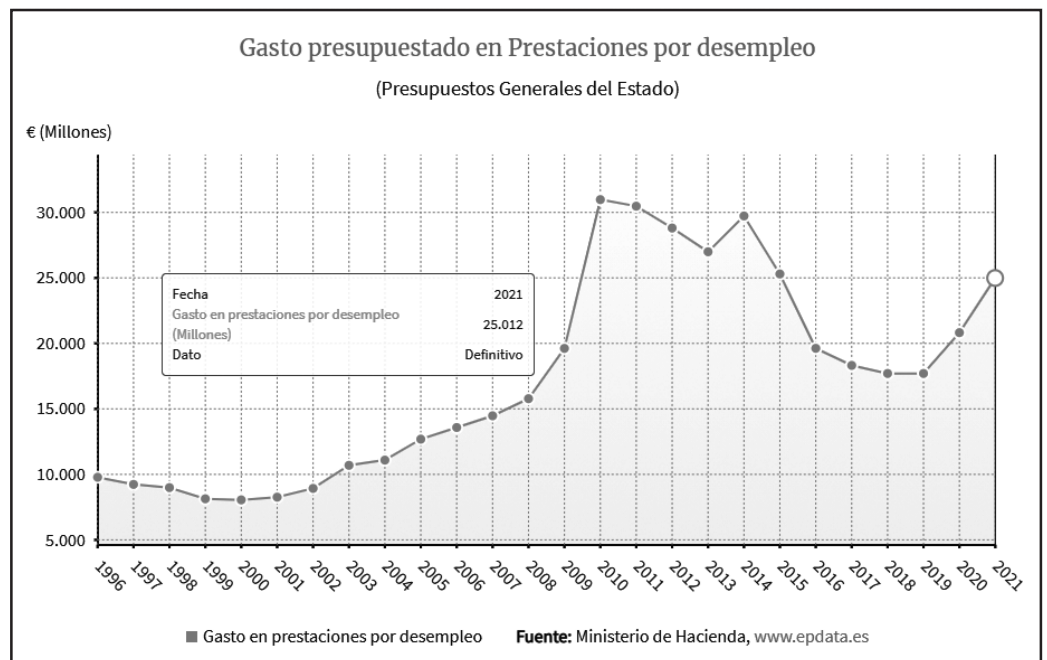
Bankia havia rebut 20.000 milions de diners públics durant la crisi anterior. Paral·lelament el sistema judicial ha absolt als directius de Bankia de la fraudulenta sortida a borsa (una estafa massiva). Fusions bancàries que anuncien una onada d'acomiadaments en el sector.

El mateix any en què ha fugit el Rei emèrit a un país sense tractat d'extradició amb Suïssa, a on va amagar una part de la seva fortuna estimada en 2.000 milions. Encara i així, continuem finançant-los, amb un increment de gairebé un 7%, arribant als 8,5M.

El pressupost de defensa per al 2021 es troba repartit entre el pressupost del Ministeri (on només trobem el 30% del pressupost militar) i el d'altres ministeris on es troben camuflades la resta de partides. En el cas de les inversions, la compra d'armament absorbeix el 40% del total. En suma, el pressupost de defensa real és de més de 34.525 milions (per comparar: la partida per a desocupació és de 25.012M). Elits, Monarquia i exèrcit encara es cobren els rèdits de la victòria del cop d'estat de Franco, també amb el govern «més progressista» de PSOE-Unidas Podemos.

Col·lapses parcials anunciats en els serveis públics

Els desnonaments i acomiadaments continuen amb la COVID. S'ha permès fer ERTOS a empreses amb beneficis i/o amb sucursals a paradisos fiscals amb les quals eludeixen el pagament d'impostos. Hi ha un nombre no conegut de treballadors/es en EROTO que porten 8 mesos sense cobrar. Els i les noves treballadores en atur tenen un retard per cobrar de 3 mesos. Les jubilacions no es poden tramitar perquè el personal de la Seguretat Social està saturat amb la tramitació de l'IMV (Ingrés mínim vital). IMV que és una mostra de maltractament

per les exigències burocràtiques i per la seva reduïda partida pressupostària (3.000M). En els moments en que més se'ls necessita hi ha col·lapses, encara parcials, dels Serveis públics, castigats durant anys amb la reducció de pressupostos, plantilles i abús de la precarietat.

Per un pla de rescat per als i les treballadores i sectors populars.

- * **Contra l'atur estructural, repartiment d'hores de treball mantenint el poder adquisitiu.**
- * **Contra l'especulació en habitatge i productes, control de preus.**
- * **Contra els acomiadaments: mobilització i nacionalització.**
- * **Per una sanitat, ensenyament i serveis públics de qualitat i amb gestió directa.**
- * **Contra les privatitzacions, estatalització i municipalització.**
- * **Nacionalització de la banca.**
- * **No al pagament del deute.**

30/11/2020

Esther del Alcázar
Víctor Messeguer